

[Erik Larsen]

året, nemlig under de 15 pct., som loven opererer med. Det kan man altså bare sådan uden videre vedtage, men når man ser på, hvilke krav man stiller til den private sektor for at kunne gennemføre projekterne, er det faktisk grotesk.

I boligministerens skriftlige fremsættelse opererer man allerede med et ændringsforslag til det lovforslag, som her er fremsat, og det går ud på, at uudlejede og ubeboede ejendomme kan komme ind under denne lov. Det ændringsforslag vil vi fra Venstres side meget gerne støtte boligministeren i, for vi synes, at det er en glimrende ting, som jeg er sikker på vil kunne opfylde mange ønsker i kommunerne, hvor disse boliger står og skriger til omverdenen.

Pernille Frahm (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Pelle Voigt, ikke kan være til stede skal jeg på hans vegne fremføre følgende bemærkninger:

SF er fortsat af den opfattelse, at loven om privat byfornyelse er en politisk dødssejler. Loven burde afskaffes, og de årlige 2,4 mia. kr. anvendes til formål, der skaber reel merbeskæftigelse og reel byfornyelse.

Der er imidlertid ingen grund til at forhindre, at også almennyttige selskaber i de ekstreme tilfælde, hvor nogle ville ønske at udnytte forsøgsordningen, skulle kunne deltage, og derfor støtter SF den foreslåede udvidelse trods vores generelle afstandtagen fra loven.

SF forstår ikke, at ministeren i bemærkningerne til lovforslaget bebuder et ændringsforslag om, at ubeboede og uudlejede beboelseslejemål i den private sektor skal kunne inddrages. Vi tager allerede på nuværende tidspunkt forbehold over for ændringsforslaget, selv om det altså endnu ikke er bekendt i detaljen.

Måske ville det fremme klarheden i folketingsarbejdet, hvis Boligministeriet fremsatte færdige forslag til første behandling i stedet for forslag, der under udvalgsarbejdet skal udbedres ved hjælp af ændringsforslag.

Kim Behnke (FP):

Allerede i øjeblikket foregår der en markant forskelsbehandling i dette land af almennyttige boligselskaber og private udlejere, og det er en forskel, som det opstået efter mange års helt systematisk udsultning og hetz mod den priva-

te udlejningssektor, mens den almennyttige sektor hvert år er blevet tilgodeset med betragtelige milliardbeløb på de årlige finanslove.

Endelig blev der så slået en lille bitte kile ind, i og med at ideen om den private byfornyelse blev fostret. Endelig var det langt om længe muligt at få afsat nogle midler, så den private del af udlejningsmarkedet kunne blive forbedret til glæde for dem, der bor der, og for alle os andre, der skal køre rundt og kigge på ejendommene.

Men hvad sker? Under behandlingen i Folketinget lykkedes det desværre for marxister og andet godfolk at få ødelagt forslaget. Hvad var intentionen? Intentionen var langsigtet, nemlig at man simpelt hen ønskede at lave regelsættet sådan, at det var fuldstændig umuligt at anvende for private. Hvorfor? Fordi man så kunne komme, lige præcis som man gør nu. Det er kløgtigt gjort; strategien har virket. Nu kommer man med korslagte arme og siger: »Hvad sagde vi? Den private udlejningssektor kan ikke, vil ikke, løfte opgaven.«

Ideologisk har man nu opnået to ting, der er fuldstændig i overensstemmelse med taktikken: Man har endnu en gang fået udstillet den private sektor som en, der ikke magter noget som helst, alene af den grund, at man har lavet regelsættet sådan, at det er umuligt for den private sektor at operere. Samtidig har man jo også nogle penge, og de skal selvfølgelig gives til de gode venner i den almennyttige boligsektor, der er klar til at gå i gang med alle projekterne. Så kommer det mest horrible, nemlig at de regler, man har tænkt sig at præsentere den almennyttige boligsektor for, er langt slappere – for nu at bruge det udtryk – end de stramme regler, man forventer at den private skal leve op til.

Rent faktisk synes vi, at det klogeste, man kunne gøre, var at give den private sektor de samme lempelige vilkår, som man nu vil give den almennyttige sektor. Hvis det så viser sig, at der stadig væk ikke kommer gang i den private byfornyelse, så lad os se på det til den tid; men at kalde dette en ligestilling burde simpelt hen indankes for forbrugerombudsmanden. Hvis det var en privat udbyder af en eller anden vare, der tillod sig sådan en fejlagtig varedeklaration, som det er tilfældet her, ville vedkommende øjeblikkeligt blive stoppet i sin markedsføring.